

განმარტებითი ბარათი

„ადგილობრივი მოსაკრებლების შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების

შეტანის თაობაზე“

საქართველოს კანონპროექტის შესახებ

ა) ზოგადი ინფორმაცია კანონპროექტის შესახებ:

ა.ა) კანონპროექტის მიღების მიზეზი:

„ადგილობრივი მოსაკრებლების შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების შეტანის მიზეზია ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე, ხანგრძლივი დროის მანძილზე, არაერთი დაუმთავრებელი მშენებლობის არსებობა, რომლებიც დროსთან ერთად, საფრთხის შემცველი გახდა საზოგადოებისათვის (სანიტარული თუ უსაფრთხოების ნორმების დარღვევის თვალსაზრისით). თითოეული სამშენებლო ობიექტის მშენებლობის შეჩერების მიზეზი სხვადასხვაა. უმრავლეს შემთხვევაში, მშენებლობის განმახორციელებელ სუბიექტებს მშენებლობისას წარმოეშვათ სპეციალური (ზონალური) შეთანხმების გაცემისათვის მიწის ნაკვეთის განაშენიანების ინტენსივობის კოეფიციენტის (კ-2) მოსაკრებლის გადახდის ვალდებულება, რაც ართულებს მშენებლობის დასრულებას. კანონპროექტის მიღების მიზეზია, მშენებლობების დასრულებისათვის მოქნილი სამედავათო მექანიზმების არარსებობა და აღნიშნული პროცესის სტიმულირების აუცილებლობა.

სპეციალური (ზონალური) შეთანხმების გაცემისათვის მოსაკრებლის გადავადების საკითხი დარეგულირებულია 17² მუხლში, რომელიც, მოცემულ ეტაპზე, ვეღარ არეგულირებს შესაბამის სამართალურთიერთობებს მოქმედების ვადის ამოწურვის გამო, რადგან იგი ითვალისწინებდა მოსაკრებლის გადამხდელის ვალდებულებას, არაუგვიანეს 2016 წლის 1 იანვრისა განცხადება წარდგენა უფლებამოსილი ორგანოსათვის, შენობა-ნაგებობის მდგომარეობის, მისი ექსპლუატაციაში მიღებისათვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებთან შესაბამისობის თაობაზე. ამასთან, კანონის 17⁴ მუხლში სპეციალური (ზონალური) შეთანხმების გაცემისათვის მოსაკრებლისაგან გათავისუფლება კონკრეტულ თარიღებს დაუკავშირდა, კერძოდ, ქვეყანაში 2008 წლის 8 აგვისტოს მიმდინარე საომარ მდგომარეობას და ამასთან, იმ დათქმით, რომ ობიექტი მთლიანად ან ობიექტის არანაკლებ 60%-ისა განკუთვნილი უნდა იყოს საცხოვრებლად.

პრაქტიკამ აჩვენა, რომ „ადგილობრივი მოსაკრებლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 17² და 17⁴ მუხლებით გათვალისწინებულმა არსებულმა საშეღვათო მექანიზმებმა ვერ უზრუნველყვეს დედაქალაქში არსებული დაუსრულებელი მშენებლობების პრობლემის შემცირება. შესაბამისად, როგორც დედაქალაქის იერსახის მოწესრიგების, ნაწარმოები მშენებლობების უსაფრთხოების უზრუნველყოფის, ასევე ბიზნეს ფაქტორებისა და დაუსრულებელი მშენებლობებით დაზარალებული მოსახლეობის მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის, საჭიროა მოქნილი საკანონმდებლო მექანიზმის არსებობა.

დედაქალაქში მიმდინარე მშენებლობების დასრულების შემაფერხებელი გარემოებებიდან ერთ-ერთ მწვავე პრობლემად დგას მიწის ნაკვეთის განაშენიანების ინტენსივობის კოეფიციენტის (კ-2) ზღვრული მაჩვენებლის გაზრდისას კანონმდებლობით დადგენილი წესით გაცემული სპეციალური (ზონალური) შეთანხმებისათვის დაწესებული მოსაკრებლის გადაუხდელობის საკითხი, რისთვისაც მიზანშეწონილია, კანონმდებლობით დარეგულირდეს მოსაკრებლის გადახდის განწილვადების საკითხი.

ა.ბ) კანონპროექტის მიზანი:

კანონპროექტის მიღების მიზანია ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის, ასევე სხვა მუნიციპალიტეტების (საჭიროების შემთხვევაში) ტერიტორიაზე მშენებლობების დასრულების ხელშეწყობა, მშენებლობის პროცესის სტიმულირება, შენობა-ნაგებობების ექსპლუატაციაში მიღების პროცესის დაჩქარება და მშენებლობისათვის შესაბამისი ხელსაყრელი გარემოს შექმნა, რაც თავის მხრივ, მნიშვნელოვნად დადებითად აისახება ქვეყნის ეკონომიკურ მდგომარეობაზე.

კანონპროექტის მიღებით შეიქმნება გადასახდელი მოსაკრებლის განწილვადების შესაძლებლობა, რაც ხელს შეუწყობს მშენებლობის განმახორციელებელი სუბიექტებისათვის ფინანსური ტვირთის შემსუბუქებას, იმგვარად რომ ზიანი არ მიადგეს როგორც ადგილობრივ ბიუჯეტს, ასევე მესამე პირების ინტერესებს.

ა.გ) კანონპროექტის ძირითადი არსი:

კანონპროექტის თანახმად, „ადგილობრივი მოსაკრებლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 17² მუხლი ყალიბდება ახალი რედაქციით, რომელიც ითვალისწინებს, რომ მუნიციპალიტეტის შესაბამისი ორგანო (ხოლო ქ. თბილისში - ქ. თბილისის მთავრობა) უფლებამოსილია სპეციალური (ზონალური) შეთანხმების გაცემისათვის მოსაკრებლის გადამხდელთან, რომელსაც ამ კანონის ძალაში შესვლის დროისათვის ეკისრება მოსაკრებლის გადახდის ვალდებულება, წერილობითი განცხადების საფუძველზე მიიღოს გადაწყვეტილება შენობა-ნაგებობის ექსპლუატაციაში მიღებამდე მოსაკრებლის გადახდის განწილვადების შესახებ, თუ შენობა-ნაგებობის ექსპლუატაციაში მიღების თაობაზე განცხადება უფლებამოსილ ორგანოში წარდგინილი იქნება 2019 წლის 1 იანვრამდე და შენობა-ნაგებობა დააკმაყოფილებს ექსპლუატაციაში მიღებისათვის კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს.

წარმოდგენილი კანონპროექტი ითვალისწინებს გადასახადის გადამხდელის ზემოაღნიშნული ვალდებულების შესრულების ვადის გადაწევას 2019 წლის 1 იანვრამდე.

ბ) კანონპროექტის ფინანსური დასაბუთება:

ბ.ა) კანონპროექტის მიღებასთან დაკავშირებით აუცილებელი ხარჯების დაფინანსების წყარო:

კანონპროექტის მიღება არ გამოიწვევს აუცილებელი ხარჯების გამოყოფას სახელმწიფო ან ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტიდან.

ბ.ბ) კანონპროექტის გავლენა ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილზე:

თბილისის მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტში გადასახდელი სპეციალური (ზონალური) შეთანხმების გაცემისათვის მოსაკრებლის ოდენობა 2012-2014 წლებში შეადგენს : გადასახდელი თანხა 60,595,131, დავალიანება 22,860,515ლარი, ხოლო 2015-2017 წლებში: გადასახდელი თანხა 33,594,405, დავალიანება 23,776,771 ლარი

ბ.გ) კანონპროექტის გავლენა ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე:

კანონპროექტის მიღება არ მოახდენს გავლენას ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე.

ბ.დ) სახელმწიფოს ახალი ფინანსური ვალდებულებები:

კანონპროექტის მიღება არ წარმოშობს სახელმწიფოს ახალ ფინანსურ ვალდებულებებს.

ბ.ე) კანონპროექტის მოსალოდნელი ფინანსური შედეგები იმ პირთათვის, რომელთა მიმართაც ვრცელდება პროექტის მოქმედება:

კანონპროექტის მიღება ფინანსურ გავლენას ახდენს იმ პირებზე, რომელთა მიმართაც ვრცელდება კანონპროექტის მოქმედება, თუმცა, აღნიშნული მონაცემის ზუსტად განსაზღვრა მოცემულ ეტაპზე არ არის შესაძლებელი.

ბ.ვ) კანონპროექტით დადგენილი გადასახადის, მოსაკრებლის ან სხვა სახის გადასახდელის ოდენობა და ოდენობის განსაზღვრის პრინციპი:

კანონპროექტით დადგენილი არ არის გადასახადი, მოსაკრებელი ან სხვა სახის გადასახდელი.

გ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო სამართლებრივ სტანდარტებთან:

გ.ა) კანონპროექტის მიმართება ევროკავშირის დირექტივებთან:

კანონპროექტის მიღება არ ეწინააღმდეგება ევროკავშირის დირექტივებს.

გ.ბ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებთან:

კანონპროექტის მიღება არ ეწინააღმდეგება საქართველოს მიერ საერთაშორისო ორგანიზაციებში წევრობასთან დაკავშირებით აღიარებულ ვალდებულებებს.

გ.გ) კანონპროექტის მიმართება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებთან:

კანონპროექტის მიღება არ ეწინააღმდეგება საქართველოს მიერ დადებულ ორმხრივ და მრავალმხრივ საერთაშორისო ხელშეკრულებებს.

დ) კანონპროექტის მომზადების პროცესში მიღებული კონსულტაციები:

და) სახელმწიფო, არასახელმწიფო ან/და საერთაშორისო ორგანიზაცია/დაწესებულება, ექსპერტები, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს კანონპროექტის შემუშავებაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში:

ასეთი არ არსებობს.

დ.ბ) კანონპროექტის შემუშავებაში მონაწილე ორგანიზაციის (დაწესებულების) ან/და ექსპერტის შეფასება კანონპროექტის მიმართ:

ასეთი არ არსებობს.

ე) კანონპროექტის ავტორი: პარლამენტის წევრები გრიგოლ ლილუაშვილი და ბექა ოდიშარია

ვ) პროექტის ინიციატორი: პარლამენტის წევრები გრიგოლ ლილუაშვილი და ბექა ოდიშარია